

مطالعه عملکرد و اجزاء آن در کشت مخلوط ذرت شیرین و لوبیا

محمدی، جعفر^۱، ابراهیم نجفی^۲ و محمدرضا عظیمی^۳

۱ عضو هیات علمی گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، ۲ بخش ذرت و گیاهان علوفه‌ای مؤسسه اصلاح و بذر و نهال کرج و ۳ عضو هیات علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان

با ادامه روند رو به رشد جمعیت جهان و ادامه تخریب و بهم خوردن تعادل اکولوژیکی، لازم است نسبت به افزایش تولیدات کشاورزی و حفظ محیط زیست اقدام کرد. تا به امروز برای افزایش محصولات زراعی و باغی، تدابیر مختلفی مثل استفاده از تکنولوژی، ژنتیک و به نژادی، تغذیه و مبارزه با آفات و بیماریهای و ... اندیشه شده است. متأسفانه این فقط توانسته

است بخشی از نیاز ما را به مواد غذایی با حفظ محیط زیست تأمین نماید. استفاده از روش کشت مخلوط یکی دیگر از راه‌های تأمین مواد غذایی با استفاده از امکانات موجود بوده است. کشت مخلوط عبارت از کشت همزمان دو یا چند سبزی یا یک سبزی با یک غیر سبزی در باغچه و یا مزرعه در یک فصل می‌باشد. ترکیب متفاوتی در کشت مخلوط امکانپذیر است: برای تحقیق تأثیر عرض‌های مختلف، لوبیا سبز و ذرت شیرین مورد مطالعه قرار گرفت. این آزمایشات در ۷ الگوی مختلف در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی (CRBD) با چهار تکرار در طول سه سال مورد مطالعه قرار گرفت. داده‌هایی مثل اجزای عملکرد و میزان رشد جمع‌آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نسبت برابری زمین (LER) برای مقایسه عملکرد محاسبه گردید. مهمترین الگو در بین ۷ الگوی مورد مطالعه برای مقایسه عملکرد محاسبه گردید. مهمترین الگو دارای LER ۱/۲۳ تا ۲/۴ بود. از بین این الگوها فقط کشت متناوب ذرت شیرین و لوبیا از همه بهتر بود، که این الگو نسبت به الگوهای کشت خالص و مخلوط دارای ۸۰ درصد محصول بیشتری بود.